

срещнали добре и се зарадвали, че идатъ да имъ помагатъ въ борбата противъ гръцкия владика, който мразѣлъ и унищожавалъ всичко българско. Кукушани се оплакали въ Солунъ и въ Цариградъ отъ владиката, но никой ги не послушалъ. Учителитѣ Димитъръ и Райко се турили начело на борцитѣ. Тѣ написали оплаквания до вестниците, до патриаршията и до султана. Народътъ заплашвалъ, че ако се не махне лошиятъ гръцки владика, ще напустне православната вѣра и ще приеме католическата. Димитъръ Миладиновъ и Райко Жинзифовъ убеждавали българитѣ да не напускатъ бащината си вѣра, но да се откажатъ отъ владиката — да не го викатъ въ църква за служба и по домоветѣ си за вѣрска работа. По-буйнитѣ кукушани не послушали и приели католичеството. Турцитѣ се намѣсили и изпждали учителитѣ отъ Кукушъ.

Димитъръ въ тъмница

Отъ Кукушъ Димитъръ заминалъ за Охридъ. Въ това време (1859) въ този градъ имало люта борба противъ развратния гръцки владика Мелетий. Димитъръ написалъ едно заявление противъ гръцкия владика и поискалъ махването му. Той тръгналъ между народа и убедилъ 12,000 българи да подпишатъ заявлението; ударени били и 500 печати (1860 г.).

Тогава гърцитѣ решили да погубятъ учителя Миладиновъ. Тѣ подкупили турската полиция и казали, че Димитъръ е бунтовникъ противъ султана. Стражаритѣ една вечеръ нападнали бащината му къща въ Струга, хванали го, вързали му опъкъ ръцетѣ съ синджиръ и го откарали въ Цариградската тъмница (1861).

Въ това време братъ му Константинъ свършилъ въ Русия учението си. Той се прочулъ като добъръ писателъ. Пѣснитѣ, които бѣха събрали и записали двамата братя въ Македония, били твърде много. Констан-